

Tegemist on LihtsamLatex C keele projekti dokumentatsiooniga. Et tegu on meie enda välja mõeldud keele kompilaatoriga, siis peaks dokumentatsioon olema põhjalik.

Programmi töötamiseks on vajalik TeX keele kompilaatori **MikTeX** töötav versioon (või muu TeXi kompilaator, mis kasutab *pdflatex* käsku). Puuduolevate pakettide installeerimisega tegeleb MikTeX ise. Samuti on tarvilik `config.txt` (tõstutundlik!) faili olemasolu programmi enda kaustas ning mingi template faili olemasolu `templates` folderis.

Esmalt tegeleme template failidega. Template folder on mõeldud kõikide erinevate template failide hoidmiseks. Hetkel on seal ainult `defaultTemplate.txt`, mille sisu võiks olla järgmine

```
\documentclass{article}
\usepackage{amsfonts}
\usepackage{amsmath}
\usepackage{amssymb}
\usepackage[estonian]{babel}

\usepackage{parskip}

\begin{document}
{{content}}
\end{document}
```

Siia saab oma valikul juurde lisada nii palju pakete, kui neid vaja võiks minna. Samuti võib kausta juurde lisada veel template faile, kusjuures nende nimed võivad olla suvalised. Igas template failis peab aga olema märksõna

`{{content}}`

mis enamasti käib koostatava dokumendi alustava ja lõpetava definitsiooni vahele, st. sinna, kuhu tõlge minema peaks.

Nüüd saame liikuda järgmise faili juurde. Peamised käskude ja keskkondade definitsioonid, sealjuures ka muud lipud, lähevad kõik `config.txt` faili. Algselt võiks selle sisuks olla

```
template = defaultTemplate

to -> \to
inf -> \infty
lim(arg1) -> \lim_{arg1}

env(enum) [multiline, subcmds:{it}, end:{--}] -> \begin{enumerate} #content
\end{enumerate} | (it(arg1) -> \item arg1)
```

Niisiis võimegi toodud faili sisu jaotada kolmeks, millest igaüks vaatlеме eraldi.

Üldised lipud. Nendeks on lipud, mida saab defineerida faili alguses ning mis kuidagimoodi mõjutavad programmi tööd. Hetkel on nendeks

- **template** - Määrab ära template faili nime, mida kompileerimisel kasutatakse. Samanimeline fail peab leiduma `template` folderis.

Käsu definitsioonid. Teadaolevalt saab LaTeX koodis kasutada erinevaid käske. Neid saabki siinsamas defineerida. Käsu definitsiooni saame jaotada kaheks pooleks

[Tekst, mida lähtekoodis otsitakse.] -> [Tekst, mis sellega asendatakse.]

Niimoodi saame defineerida lihtsad tekstasenduse käsud, näiteks

```
alfa -> \alpha
kord -> \cdot
RR -> \mathbb{R}
```

Vahest sellest aga ei piisa. Peame suutma ka defineerida integraale, summasid ning muid abikäske, mis võtavad endale teatud arv argumente. Selleks saab defineeritavas käsus anda sisse n argumenti, kujul

`käsuNimi(arg1)[arg2]... ->  $\mathcal{F}$ (arg1, arg2,...)`

kus

$$\mathcal{F}(\text{arg1}, \text{arg2}, \dots)$$

on vastava käsu LaTeXi definitsioon, mis sisaldab endas vajalike argumente (kusjuures need peavad olema sama nimega, mis käsu definitsiooni vasakul pool). Samuti tuleb eristada käsu defineerimisel argumentide tüüpe. Nendeks on

- `(argumendiNimi)` - Ümarad sulud tähendavad ... argumenti. See tähendab ...
- `[argumendiNimi]` - Kandilised sulud tähendavad ... argumenti. See tähendab ...

Niisiis toome mõned näited

```
sum(al)(ül) -> \sum_{al}^{\ül}
sin(uuga) -> \sin{uuga}
^[mingiAsi] -> ^{\mingiAsi}
```

Ainus käsk, mida defineerima ei pea, on jagamine, mida automaatselt tõlgitakse kui

```
a/b -> \frac{a}{b}
```

Keskkonna definitsioonid.